

Aradi Lilla 5. osztály
Szent Margit Általános Iskola

A kis vízcsepp története

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás tengeren is túl ahol a kurta farkú malac túr, ott volt a kis vízcseppek országa. Itt élt a világ összes vízcseppje.

Éppen született egy, aki az én mesém főszereplője. Jancsinak hívták. Igen szófogadatlan egy gyerek-vízcseppecske volt. A szülei mondták neki, hogy ne menjen a felszín közelébe, mert baj lesz. De mivel ő egy szófogadatlan vízcseppecske volt, hát felment. Sütött a Nap. Mikor felért, furcsán érezte magát. Elkezdett felfelé repülni! Párolgott! Jancsi lebegett és lebegett. Már nagyon sajnálta, hogy nem fogadott szót. Ott találkozott vízcseppekkel és az egyiktől megkérdezte:

- Hogy tudnék visszajutni a családomhoz?
- Hát szerintem, ha esőként lehullasz, vissza tudsz folyni.

Jancsi lenézett egy felhőről, és látta a gyárakat, melyek kéményéből füst gomolyodott. Éppen esett az eső. De nem ám akármilyen! SAVAS ESŐ! Azt is látta, hogy azok a vízcsepp-rokonai nem elfolynak, hanem elpusztulnak, miközben a környezetet tönkreteszik. Nagyon aggódott nehogy ő is leessen. Már majdnem elérte a végzet, se minden molekuláját összeszedve felhúzta magát. A felhő továbbment, elhagyva a az elszáradt növényeket, kipusztult fákat, szomorú látványt nyújtó tönkretett természetet. Viszont meglátta szülőhelyét, aminek nagyon megörült. Most már boldogan esett le.

Visszakerült családjához. Egymás nyakába folytak, ő pedig megígérte, hogy soha többé nem lesz szófogadatlan. Pár évvel később megismerkedett egy aranyos, helyes, kedves vízcseppecske lánnyal. Összeházasodtak és boldogan éltek, amíg meg nem haltak.

Tanulság:

Látjátok? Ezért nem szabad szennyezni a környezetet, mert ha a mi Jancsink sem kapaszkodik erősen, ő is elpusztult volna.